

2. Andra kommentaren

Om det kinesiska kommunistpartiets framväxt

Förord

Enligt boken Att Förklara enkla och analysera sammansatta tecken (Shuowen Jiezi), skriven av Xu Shen (död 147 e.Kr under Östra Handynastin), består det traditionella kinesiska tecknet *Dang*, som betyder "parti eller gäng", av två rottecken. Dessa motsvarar "gynna eller förespråka" respektive "mörk eller svart", vilket tillsammans betyder "att gynna mörkret". Parti eller partimedlem (vilket också kan tolkas som gäng eller gängmedlem) har en nedsättande betydelse. Konfucius sade: "En ädel man är stolt men inte aggressiv, sällskaplig men bildar inte något parti." Fotnoterna i *Samtal med Konfucius* (Lunyu) förklarar: "Människor som hjälper varandra att dölja sina missgärningar sägs bilda ett gäng (parti)." I den kinesiska historien kallades politiska intrigmakare ofta *Peng Dang*. Det är synonymt med "skurkgång" i traditionell kinesisk kultur och förknippas med att gadda ihop sig för själviska syften.

Varför uppstod och framväxte kommunistpartiet och varför tog det slutligen makten vid den tiden i Kina? Kinas kommunistparti har ständigt inpräntat i det kinesiska folkets sinnen att historien har valt det, att folket har valt det, och att "utan KKP skulle inte det nya Kina finnas".

Valde det kinesiska folket kommunistpartiet? Eller konspirerade kommunistpartiet och tvingade folket att acceptera det? Vi måste gå till historien för att hitta svaren.

Frånslutet av Qingdynastin (1644-1911) och fram till början av Republiken Kina (1911-1949), genomgick Kina oerhörd yttre turbulens och omfattande försök till inre reformer. Det kinesiska samhället befann sig i smärtsamt kaos. Många intellektuella och människor med höga ideal ville rädda landet och dess folk. Mitt uppe i den nationella krisen och kaoset blev deras oro till besvikelse och till sist fullständig förtvivlan. Likt människor som vänder sig till varje upptänklig läkare i sjukdomstider, sökte de utanför Kina efter lösningar. När de brittiska och franska modellerna misslyckades bytte de till den ryska. De tvekade inte att ordinera det mest extrema botemedlet mot sjukdomen, i hopp om att Kina snabbt skulle bli starkt.

Fjärde-majrörelsen år 1919 var en grundlig spegling av denna förtvivlan. Några människor förespråkade anarkism, andra föreslog att man skulle störta Konfucius lärosatser, och åter andra föreslog införelse av en främmande kultur. Kort sagt förkastade de Kinas traditionella kultur och motsatte sig Konfucius lära om medelvägen. Ivriga att ta en genväg förespråkade de förstörandet av allt det traditionella. De radikala medlemmarna bland

dem hade å ena sidan ingen möjlighet att tjäna landet, å andra sidan trodde de fullt och fast på sina egna ideal och sin vilja. De tyckte att världen var hopplös och ansåg att endast de själva hade funnit den rätta vägen för Kinas framtida utveckling. De brann för revolution och våld.

Olika erfarenheter ledde till olika teorier, principer och vägar bland olika grupper. Slutligen mötte en grupp människor representanter för Sovjetunionens kommunistparti. Tanken att "använda våldsam revolution för att gripa den politiska makten", hämtad från den marxist-leninistiska teorin, tilltalade deras ivriga sinnen och överensstämde med deras önskan att rädda landet och dess folk. De ingick genast en allians med varandra. De introducerade kommunism, ett fullständigt främmande koncept, i Kina. Allt som allt deltog tretton representanter på KKP:s första kongress. Senare dog några av dem, några gav sig av och några förrådade KKP eller blev opportunisterna som arbetade för de ockuperande japanerna och förrådade Kina, eller också lämnade de KKP och gick med i Kuomintang (det nationalistiska partiet, nedan kallat KMT). År 1949, när KKP kom till makten i Kina, återstod endast Mao Zedong (även stavat Mao Tse Tung) och Dong Bivu av de ursprungliga tretton partimedlemmarna. Det är oklart om grundarna av KKP på den tiden var medvetna om att den "gudom" som de hade infört från Sovjetunionen i verkligheten var ett ont väsen och att den kur de sökte efter för att stärka landet i själva verket var ett dödligt gift.

Det Allryska kommunistpartiet (*Bolsjevikerna*, senare känt som *Sovjetunionens kommunistparti*), som just hade vunnit sin revolution, var besatt av ambitioner beträffande Kina. År 1920 etablerade Sovjetunionen Fjärran Östern-byrån, en gren av den *Tredje kommunistinternation*en, eller *Komintern*. Den hade ansvar för etablerandet av kommunistpartier i Kina och andra länder. Sumiltsky var chef för byrån och Grigori Voitinsky var vice chef. De började förbereda etablerandet av KKP med Chen Duxiao och andra. Det förslag som de lämnade till Fjärran Östern-byrån i juni 1921 om att etablera en Kina-gren av Komintern tydde på att det kinesiska kommunistpartiet var en gren som leddes av Komintern. Den 23 juli 1921 bildades KKP officiellt, med hjälp av Nikolsky och Maring från Fjärran Östern-byrån.

Kommuniströrelsen introducerades därefter i Kina som ett experiment och det kinesiska kommunistpartiet har sedan placerat sig självt över alla, besegrat allt i dess väg och därigenom bringat Kina ändlösa katastrofer.

1. KKP växte genom att stadigt ackumulera ondska

Det är ingen lätt uppgift att införa ett främmande och ondskefullt väsen såsom kommunistpartiet, någonting helt oförenligt med traditionen i Kina med dess 5 000-åriga civilisation. KKP bedrog den breda massan och de patriotiska intellektuella som ville tjäna landet med löftet om "kommunistutopin". Det förvrängde ytterligare den kommunistiska teorin, vilken redan hade blivit allvarligt förvanskad av Lenin, i syfte att skapa en teoretisk grund för att kunna förstöra all traditionell moral och alla traditionella principer. Dessutom användes KKP:s förvrängda kommunistiska teori till att förstöra allt som var ofördelaktigt för dess styre och till att eliminera alla samhällsklasser och människor som kunde utgöra ett hot mot dess kontroll. Det anammade den industriella revolutionens ödeläggande av tro såväl som kommunismens fullständiga ateism. KKP ärvde kommunismens förnekande av privat ägande och importerade Lenins teori om våldsam revolution. Samtidigt ärvde och stärkte det ytterligare de värsta delarna av den kinesiska monarkin.

Kommunistpartiets historia är en process med gradvis ackumulering av varje tänkbar elakhet, inhemsk såväl som utländsk. Det har fulländat sina nio nedärvda egenskaper och givit dem "kinesiska karaktärdrag": ondska, bedräglighet, uppvigling, lössläppande av samhällets avskum, spionage, röveri, kamp, eliminering och kontroll. Genom att reagera på ständiga kriser har KKP befäst och stärkt de medel och den omfattning med vilka dessa elaktade karaktärdrag har fått komma till uttryck.

1. Den första nedärvda egenskapen: Ondska – att ikläda sig marxism-leninismens onda form

Marxismen attraherade i början de kinesiska kommunisterna med sin deklaration "att använda våldsam revolution för att förstöra den gamla statsapparaten och att etablera proletariats diktatur". Det är just detta som är roten till det onda i marxismen och leninismen.

Den marxistiska materialismen är grundad på de snäva ekonomiska begreppen produktionsförmåga, produktionsförhållanden och överskott. Under de tidiga, underutvecklade stadierna av kapitalismen gjorde Marx en kortsynt förutsägelse att kapitalismen skulle dö och att proletariatet skulle vinna, vilket den historiska verkligheten inte har besannat. Marxism-leninismens våldsamma revolution och proletariatets diktatur främjar maktpolitik och proletariatets dominans. Enligt Det kommunistiska manifestet utgörs kommunistpartiets historiska och filosofiska grund av klasskonflikt och kamp. För att tillskansa sig makt bröt sig proletariatet loss från traditionella moralvärderingar och sociala relationer. Alltifrån dess tillblivelse har kommunismens doktriner ställts i opposition till alla traditioner.

Den mänskliga naturen motsätter sig våld. Våld gör människor hänsynslösa och tyranniska. Därför har mänskligheten överallt och i alla tider totalt avvisat grunderna för kommunistpartiets teori om våld; en teori som inte har någon föregångare i något tidigare tanke-system, någon filosofi eller tradition. Det kommunistiska terrorssystemet föll ned över jorden som från ingenstans.

KKP:s ondskefulla ideologi bygger på antagandet att människan kan segra över naturen och omvandla världen. Kommu-

nistpartiet lockade till sig många människor med idealet "frigörande av hela mänskligheten" och "en enad värld". KKP lurade många människor, särskilt dem som var bekväma över människans villkor och var ivriga att sätta sin egen prägel på samhället. Dessa människor glömde att det finns en himmel där ovan. Inspirerade av den vackra men vilna föreställningen att "bygga himmelriket på jorden" föraktade de traditionerna och såg ner på andras liv, vilket i sin tur fördärvade dem själva. De gjorde allt detta i sina försök att göra KKP tjänster för att få ära och berömmelse.

Kommunistpartiet presenterade fantasiskapelsen "kommunistparadiset" som en sanning, och väckte folkets entusiasm för att slåss för det: "Det dånar uti rättens krater, snart skall utbrottets timma slå." [1] Genom att använda en sådan helt absurd idé skar KKP av förbindelsen mellan mänskligheten och himlen och klippte av den livlina som förbinder det kinesiska folket med dess förfäder och folktraditioner. Genom att kräva att folket skulle ge sina liv för kommunismen förstärkte partiet sin förmåga förmåga att skada.

2. Den andra nedärvda egenskapen: Bedräglighet – ondskan måste luras för att låtsas vara rättfärdig

Ondskan måste ljuga. För att dra fördel av arbetarklassen förlänade KKP sig själv titlar såsom "den mest högstående klassen", "osjälvvisk klass", "den ledande klassen" och "den proletära revolutionens pionjärer". När kommunistpartiet behövde bönderna lovade det "land till jordbrukaren". Mao applåderade bönderna och sade: "Utan de fattiga bönderna skulle det inte finnas någon revolution; att förneka deras roll vore att förneka revolutionen." [2] När kommunistpartiet behövde hjälp från kapitalistklassen kallade det dem för "medresenärer i den proletära revolutionen" och lovade dem "demokratisk republikanism". När kommunistpartiet blev näst intill utrotat av Kuomintang, väddade det högljutt: "kineser slåss inte mot kineser" och lovade att överlämna sig till ledarna för KMT. Så fort kriget mot Japan (1937-1945) var över vände KKP all kraft mot KMT och stötte dess regering. På liknande sätt eliminerade partiet kapitalistklassen kort efter att det hade tagit kontrollen över Kina, och förvandlade till slut bönderna och arbetarna till ett totalt utfattigt proletariat.

Tanken på en enad front är ett typ exempel på KKP:s lögn. För att vinna inbördeskriget mot KMT frångick KKP sin vanliga taktik att döda alla godsägarnas och de rika böndernas familjemedlemmar och antog en "tillfällig policy av enande" gentemot sina klassfiender, såsom godsägarna och de rika bönderna. Den 20 juli 1947, tillkännagav Mao Zedong att "Förutom för några få reaktionära element bör vi anta en mer avslappnad inställning gentemot godsägarklassen... för att begränsa fientliga element". Efter det att KKP kom till makten, undgick emellertid inte godsägarna och de rika bönderna att utsättas för folkmord.

Att säga en sak och göra en annan är normalt för kommunistpartiet. När KKP behövde använda de demokratiska partierna yrkade det på att alla partier skulle "sträva efter en långvarig samexistens, utöva ömsesidig tillsyn, vara ärliga mot varandra

och dela ära och vanära". Alla som inte samtyckte eller vägrade anpassa sig efter partiets koncept, ord, handlingar eller organisation blev eliminerade. Marx, Lenin och KKP-ledarna har alla sagt att kommunistpartiets politiska makt inte skulle delas med någon annan individ eller grupp. Från allra första början var kommunismen tydligt inom sig genen för diktatur. KKP är despotiskt och slutet. Det har aldrig samexisterat med några andra politiska partier eller grupper på ett uppriktigt sätt, vare sig när det försökte ta makten eller efter att det fick kontrollen. Till och med under den så kallat "avslappnade" perioden var KKP:s samexistens med andra mest en koreograferad föreställning.

Historien berättar att vi aldrig ska tro på några löften som KKP ger, och inte heller lita på att några av KKP:s åtaganden kommer att uppfyllas. Att tro på kommunistpartiets ord, vilken fråga det än gäller så kan det kosta dig livet.

3. Den tredje nedärvda egenskapen: Uppvigling – att hetsa till hat och uppvigla till kamp bland massorna.

Bedrägeri tjänar till att provocera fram hat. Kamp är beroende av hat. Där hat inte finns kan det skapas.

Det djupt rotade patriarkaliska klan-systemet på Kinas landsbygd utgjorde en grundläggande barriär mot kommunistpartiets etablerande av den politiska makten. Det naturliga samhället var i början harmoniskt och relationen mellan godsägare och arrendatorer stod inte helt och hållet i något motsatsförhållande. Godsägarna erbjöd bönderna en möjlighet att överleva, och i gengäld stöttade bönderna godsägarna.

Detta i viss mån ömsesidiga beroendeförhållande förvranades av KKP till en extrem klassmotsättning och utslagning. Harmoni förvändes i fientlighet, hat och kamp. Förnuft förbyttes i oförnuft, ordning i kaos, och republikanism i despotism. Kommunistpartiet uppmuntrade expropriering, mord för pengar, och slakt av godsägare, av rika bönder och av deras familjer och klaner. Många bönder var motvilliga mot att ta andras egendom. Några lämnade nattetid tillbaka den egendom som de hade tagit från godsägarna under dagen, men de blev kritiserade av KKP:s arbetslag på landsbygden för att ha en "låg klassmedvetenhet".

För att väcka klasshat reducerade KKP den kinesiska teatern till ett propagandaverktyg. En välkänd berättelse om klassförtryck, *Den vithåriga flickan* [3], handlade ursprungligen om en odödlig kvinna och hade inget med klasskonflikter att göra. Under de militära skribenternas pennor förvandlades den emellertid till ett "modernt" drama, en opera och balett, som utnyttjades för att hetsa till klasshat. När Japan invaderade Kina under andra världskriget stred kommunistpartiet inte mot de japanska trupperna. Istället attackerade det KMT-regeringen med anklagelser om att den förrådade landet. Till och med vid en så allvarlig nationell katastrof uppviglade det folket mot KMT-regeringen.

Att uppvigla massorna till att strida mot varandra är ett klassiskt trick hos KKP. Det skapade en 95:5 formel för klassindelning: 95 procent av befolkningen skulle hänföras till olika klasser som kunde vin-

nas till den egna sidan, medan de resterande 5 procenten skulle utpekas som klassfiender. Folket inom de 95 procenten gick säkra, medan de inom de 5 procenten blev "bekämpade". Av rädsla och för att skydda sig själva strävade folket efter att bli inkluderade i de 95 procenten. Detta resulterade i många fall där människor skadade varandra och även strödde salt i varandras sår. KKP har genom att använda uppvigling i många av sina politiska rörelser fulländat den här tekniken.

4. Den fjärde nedärvda egenskapen: Lössläppandet av samhällets avskum – ligister och socialt avskum bildar eliten i KKP

Att släppa lös avskummet i samhället leder till ondska, och ondskan måste använda samhällets avskum. Kommunistiska revolutioner har ofta använt sig av ligistuppror och samhällets avskum. "Pariskommunen", som leddes av samhällets avskum, tog i själva verket till mord, mordbrand och våld. Till och med Marx såg ner på "trasproletariatet". [4] I *Det kommunistiska manifestet* sade Marx: "Den 'farliga klassen', samhällets avskum, den passivt ruttande massan utkastad från de lägsta lagren av det gamla samhället, kan, här och där, bli svepta in i rörelsen genom en proletär revolution; dess livsvillkor förbereder den emellertid långt mer för rollen som ett mutat verktyg för reaktionär intrigerande." Bönder, å andra sidan, ansågs av Marx och Engels inte som kvalificerade att utgöra någon samhällsklass på grund av deras så kallade uppsplittring och okunnighet.

KKP vidareutvecklade den mörka sidan av Marx teori. Mao Zedong sade: "Samhällets avskum och ligisterna har alltid blivit föraktade av samhället, men de är egentligen de modigaste, de mest grundliga och orubbliga i revolutionen på landsbygden." [2] Trasproletariatet förstärkte KKP:s våldsamma natur och etablerade kommunistpartiets tidiga politiska makt på landsbygden. Ordet "revolution" betyder på kinesiska ordagrant "att ta liv", vilket för alla goda människor låter fäsansfullt och ödesdigert. Partiet lyckades emellertid genomföra ordet "revolution" med en positiv betydelse. På liknande sätt tyckte KKP i en debatt över ordet "trasproletariatet" under Kulturrevolutionen att "tras-" inte lät så bra, så därför ersatte KKP det med enbart ordet "proletariat".

Ett annat beteende hos samhällets avskum är att spela rollen som skojare. När de kritiserades för att vara diktatoriska avslöjade partijänstemännen sina överstättendenser och uttalade skamlöst något i stil med: "Du har rätt, det är exakt vad vi håller på med. Den kinesiska erfarenheten som samlats genom de gångna årtiondena kräver att vi utövar den här demokratiskt diktatoriska makten. Vi kallar det för 'folkets demokratiska envælde'."

5. Den femte nedärvda egenskapen: Spionage – att infiltrera, så misämja, bryta ner och ersätta

Förutom att luras, uppvigla till våld och anlita samhällets avskum, användes också tekniker som spionage och att skapa misämja. KKP var skickligt på infiltration. Den verkliga chefen för de "tre högsta" framstående hemliga agenterna, Qian

Zhuangfei, Li Kenong och Hu Beifeng, var för några årtionden sedan Chen Geng som var ledare för KKP:s Centralkommittén andra gren av underrättelsetjänsten. När Qian Zhuangfei arbetade som hemlig sekreterare och betrodde underordnad till Xu Enzeng, chef för Kuomintangs Centralkommittés underrättelsebyrå, sände han hemlig information om KMT:s första och andra strategiska plan på att omringa KKP:s trupper i Jiangxi-provinsen till Li Kenong. Han använde KMT:s Centralkommittés Organisationsavdelnings internpost, varpå Li Kenong personligen överlämnade den till *Zhou Enlai* (även stavad *Chou En-lai*). [5] I april 1930 inrättades en särskild dubbelagentsorganisation finansierad av KMT:s Centrala underrättelsegren i Kinas nordöstra region. På ytan tillhörde den KMT och förestods av Qian Zhuangfei, men bakom kulisserna kontrollerades den av KKP och leddes av Chen Geng.

Li Kenong anslöt sig också till KMT:s arméhögkvarter som krypterare. Li var den som avkodade det bråskande meddelande som rörde Gu Shunzhangs [6] (en chef för KKP:s säkerhetsbyrå) arrestering och förräderi. Qian Zhuangfei sände omedelbart det avkodade meddelandet till Zhou Enlai, och skyddade därmed hela skaran med spioner från att fastna i en polisrid.

Yang Dengying var en pro-kommunistisk särskild representant för KMT:s Centrala underrättelsebyrå stationerad i Shanghai. KKP beordrade honom att arrestera och avrätta de partimedlemmar som KKP ansåg vara opålitliga. En hög KKP-tjänsteman från Henan-provinsen förolämpade en gång en partikader, och hans eget folk drog i några trådar för att sätta honom i KMT:s fängelse i flera år.

Under Befrielsekriget [7] lyckades kommunistpartiet plantera en hemlig agent som blev Chiang Kai-sheks (också kallad för Jiang Jieshi) [8] nära förtroende. Liu Pei, generallojtnant och vice försvarsminister, hade ansvar för Kuomintangs armé. Liu var i själva verket hemlig agent för KKP. Innan Kuomintangs armé fick reda på sitt nästa uppdrag hade informationen om var man planerade placera armén redan nått Yan'an, KKP:s högkvarter. Kommunistpartiet skulle ta fram en försvarsplan i enlighet därmed. Xiong Xianghui, sekreterare och betrodde underordnad hos Hu Zongnan [9], avslöjade Hus plan att invadera Yan'an för Zhou Enlai. Så när Hu Zongnan och hans styrkor nådde Yan'an, var det redan övergivet. Zhou Enlai sade en gång: "Ordförande Mao kände till Chiang Kai-sheks militära order innan de ens hunnit fram till Chiangs arméchef."

6. Den sjätte nedärvda egenskapen: Röveri – att plundra med hjälp av tricks eller våld blir den "Nya ordningen"

Allt som KKP har erhållits genom röveri. När det drog samman Röda armén för att etablera sitt styre genom militärmakt, behövde de pengar till vapen, ammunition, mat och kläder. KKP skaffade medel genom att kuva de lokala tyrannerna och genom bankrån, och de betedde sig precis som banditer. På ett uppdrag som leddes av Li Xiannian [10], en av KKP:s högre ledare, kidnappade Röda armén de rikaste familjerna i residensstäderna i västra

Hubeiprovinns. De kidnappade inte endast en person, utan en från varje rik familj i klanen. De som kidnappats hölls vid liv för att kunna återlämnas till sina familjer mot lösen för fortsatt finansiellt stöd till armén. Inte förrän antingen Röda armén var nöjd eller de kidnappades familjer var helt dränerade på resurser sändes gisslan hem, många döende. Några hade terroriserats eller torterats så svårt att de dog innan de kunde återvända.

Genom att "slå ner på de lokala tyrannerna och konfiskera deras besittningar", utvidgade KKP knepen och våldet i plundrandet till hela samhället, och ersatte tradition med "den nya ordningen". Kommunistpartiet har begått alla slags illgärningar, stora som små, medan det inte har gjort något gott överhuvudtaget. Det erbjuder små förmåner till alla för att kunna driva vissa till att stämpla andra. Som resultat försvinner medkänsla och dygd helt och hållet och ersätts av stridigheter och dödande. "Kommunistutopin" är i själva verket en förskönande omskrivning av våldsamt plundrande.

7. Den sjunde nedärvda egenskapen: **Kamp** – förstör det nationella systemet, och traditionell rangordning

Bedräglighet, uppvigling, lösslappandet av samhällets avskum och spionage har allt som ändamål att röva och slåss. Kommunistisk filosofi förespråkar strid och kamp. Den kommunistiska revolutionen var absolut inte bara något oorganiserat slagsmål, krossande och rövande. Mao sade: "Huvudmålen för böndernas attack är de lokala tyrannerna, den onda lågadeln och de laglösa godsägarna, men i förbigående slog de också till mot alla slags patriarkala idéer och institutioner, mot de korrupta tjänstemännen i städerna och mot de dåliga bruken och sedvänjorna på landsbygden." [2] Mao gav klara instruktioner om att hela det traditionella systemet och sedvänjorna på landsbygden skulle förstöras.

Den kommunistiska kampen inkluderar också väpnade styrkor och väpnad kamp. "En revolution är inte en middagsbjudning, eller att skriva en essä, måla en bild eller brodera; den kan inte vara så förfinad, så avkopplad och mild, så måttlig, god, hövlig, återhållsam och ädelmodig. En revolution är ett uppror, en våldshandling genom vilket en klass störtar en annan." [2] Kamp användes av KKP när det försökte ta makten med våld. Några årtionden senare användes samma karaktäristiska våldsmetoder för att "utbilda" nästa generation under den Stora kulturrevolutionen.

8. Den åttonde nedärvda egenskapen: **Eliminering** – etablerar en komplett ideologi för folk mord

Kommunismen har gjort många saker med utomordentlig grymhet. KKP lovade de intellektuella ett "himmelrike på jorden". Senare stämplade man dem som "högeranhängare" och placerade dem i den ökända *nionde kategorin* [11] av förföljda människor, vid sidan av godsägare och spioner. Det berövade godsherrarna och kapitalisterna deras egendomar, förintade godsägarklassen och den förmögna bondeklassen, förstörde rang och ordning på landsbygden, tog makten från lokala

makthavare, kidnappade och avtvingade de rikare människorna mutor, hjärntvättade krigsfångar, "reformerade" fabriker och kapitalister, infiltrerade KMT och bröt sönder det, bröt sig ur Kommunistinternationalen och förrådade den, rensade ut alla olikstänkande genom successiva politiska rörelser efter att ha tagit makten 1949, och hotade sina egna medlemmar med tvångstaktik. Ingenting som det gjorde lämnade något spelrum.

De ovannämnda händelserna var alla baserade på KKP:s folk mordsteori. Alla dess politiska rörelser i det förgångna var terrorkampanjer som syftade till folk mord. KKP började bygga sitt teoretiska folk mordssystem på ett tidigt stadium som en sammansättning av dess teorier när det gäller klass, revolution, kamp, våld, diktatur, rörelser och politiska partier. Den innefattar alla de erfarenheter som det har anammat och samlat på sig genom olika tillämpningar av folk mord.

Den mest väsentliga yttringen av KKP:s folk mord är utrotandet av samvetet och det fria tänkandet. På så sätt tjänar ett "terrorstyre" KKP:s grundläggande intressen. KKP kommer inte bara att eliminera dig om du är emot det, utan kan förstöra dig också om du är för det. Det eliminerar vemhelst det anser borde elimineras. Följaktligen lever alla i skuggan av terror och är rädda för KKP.

9. Den nionde nedärvda egenskapen: **Kontroll** – användandet av KKP:s natur för att kontrollera hela partiet, och därefter resten av samhället

Alla de nedärvda karaktärsdragen syftar till att uppnå ett enda mål: att kontrollera den breda massan genom användandet av terror. Genom sina illgärningar har KKP visat sig vara den naturliga fienden till alla existerande samhällskrafter. Från första början har KKP kämpat sig igenom den ena krisen efter den andra, av vilka överlevnadskrisen har varit den mest kritiska. KKP existerar i ett tillstånd av ständig oro för sin överlevnad. Dess enda syfte har varit att upprätthålla sin egen existens och makt – den högsta egennyttn. För att komplettera sin dalande makt måste KKP regelbundet ta till allt ondskefullare metoder. Partiets intressen är inte någon enskild partimedlems intressen, och inte heller är det en sammanställning av några individers intressen. Snarare är det intressen hos partiet som kollektivt som älsod-sätter alla känslor för individen.

"Partiets natur" har varit det ondaste karaktärsdraget hos detta onda väsen. Partiets natur tog över den mänskliga naturen så fullständigt att det kinesiska folket har förlorat sin mänsklighet. Till exempel var Zhou Enlai och Sun Bingwen en gång kamrater. Efter det att Sun Bingwen dog adopterade Zhou Enlai dennes dotter, Sun Weishi. Under Kulturrevolutionen blev Sun Weishi tillrättvisad. Hon dog senare i fångenskap av att ha fått en lång spik driven i huvudet. Hennes arresteringsorder hade skrivits under av hennes egen styvfar, Zhou Enlai.

En av KKP:s tidiga ledare var Ren Bishi som var ansvarig för opiumförsäljningen under kriget mot Japan. Opium var en symbol för främmande invasion vid den tiden, eftersom britterna använde import av opium till Kina för att radera den kinesiska ekonomin och göra det kinesiska

folket till missbrukare. Trots den starka nationella inställningen mot opium vågade Ren på grund av sin "känsla för partiets natur" plantera opium på ett stort område och riskera ett allmänt fördömande. På grund av opiumhandelns känsliga och illegala natur använde KKP ordet "tvål" som kodord för opium. KKP använde avkastningen från den olagliga narkotikahandeln med de närliggande länderna för att finansiera sin existens. På hundraårsdagen av Rens födelse lovprisade en av den nya generationens kinesiska ledare Rens lämplighet för partiet eller känsla för partiets natur och gjorde gällande att "Ren ägde en överlägsen karaktär och var en mönstrelem. Han hade också en fast tro på kommunismen och obegränsad lojalitet mot partiets sak".

Ett exempel på lämplighet för partiet var Zhang Side. Partiet sade att han döddes när en brännugn plötsligt föll ihop, men andra hävdade att han dog medan han rostade opium. Eftersom han var en stillsam person och hade tjänat i den Centrala vaktdivisionen och aldrig hade bett om befordran, sades det att "hans död var tyngre än berget Taishan" [12], vilket betydde att hans liv var av största vikt.

En annan förebild när det gäller "partinatur" var Lei Feng, välkänd som "skruven i förebilder är gränslös." Många partihjältar användes som förebilder till "järnviljan och principen för partiandan".

Efter att ha övertagit makten startade KKP en aggressiv kampanj som syftade till tankekontroll för att forma många nya "verktyg" och "skruvar" i de kommande generationerna. Partiet formade en uppsättning "riktiga tankar" och en rad stereotypa beteenden. Denna modell användes i början inom partiet men utvidgades snart till hela folket. Under nationens flagg fungerade dessa tankar och handlingar till att hjärntvätta människor så att de fogade sig i KKP:s ondskefulla mekanism.

II. KKP:s skamliga grund

KKP gör anspråk på en lysande historia, en som har sett seger på seger. Det här är blott och bart ett försök att försköna sig själv och förhårliga bilden av KKP i folkets ögon. Faktum är att KKP inte har någon glans att tala om överhuvudtaget. Endast genom att använda de nio nedärvda onda egenskaperna kunde det etablera och hålla sig kvar vid makten.

1. Etablerandet av KKP – uppförd vid Sovjetunionens bröst

"Med rapporten om den första kanonen under Oktoberrevolutionen kom marxismen och leninismen till oss." Det var så partiet porträtterade sig självt inför folket. Men när partiet först grundades var det bara en asiatisk gren av Sovjetunionen. Det var från första början ett förrädiskt parti.

Under den period när partiet grundades hade de varken pengar, ideologi eller erfarenhet. De hade ingen grund att stå på för stöd och försörjning. Kinas kommunistparti gick med i Komintern för att sam-

manlänka sitt öde med den existerande våldsamma revolutionen. KKP:s våldsamma revolution var bara en avkomma från Marx och Lenins revolution. Komintern var det globala högkvarteret för störetandet av den politiska makten över hela världen, och KKP var helt enkelt en östlig förgrening av Sovjetkommunismen, vilken verkställde den ryska Röda arméns imperialism. KKP delade det Sovjetiska kommunistpartiets erfarenhet av våldsamt politiskt maktövertagande och av proletariats diktatur och följde Sovjetpartiets instruktioner när det gällde den politiska linjen, den intellektuella linjen och organisationslinjen. KKP kopierade de hemliga och underjordiska metoder som en olaglig organisation använder för sin överlevnad och tillämpade extrema övervaknings- och kontrollåtgärder. Sovjetunionen var KKP:s ryggrad och beskyddare.

KKP:s konstitution, vilken antogs av dess första kongress, var formulerad av Komintern med utgångspunkt från marxism-leninismen och teorierna om klasskamp, proletariats diktatur och partietablering. Den sovjetiska partikonstitutionen stod för dess fundament. Partiets själ består av en ideologi som importerats från Sovjetunionen. Chen Duxiu, en av de främsta tjänstemännen inom KKP, hade andra åsikter än Maring som var Kominterns representant. Maring skrev en promemoria till Chen och fastställde att om Chen var en äkta medlem av kommunistpartiet så måste han följa order från Komintern. Fastän Chen Duxiu var en av kommunistpartiets grundare kunde han bara lyssna och lyda order. I själva verket var han och partiet helt enkelt underordnade Sovjetunionen.

Under KKP:s Tredje kongress 1923, tillkännagav Chen Duxiu offentligt att partiet finansierades nästan uteslutande genom bidrag från Sovjets Komintern. Under loppet av ett år bidrog Komintern med över 200 000 yuan, med otillfredsställande resultat. Komintern anklagade partiet för att inte ha varit flitigt nog i sina ansträngningar.

Enligt ofullständig statistik från tidigare hemliga partidokument hade det kinesiska kommunistpartiet erhållit 16 655 kinesiska yuan från oktober 1921 till juni 1922. År 1924 erhöll man 1 500 USA-dollar och 31 971,17 yuan, och 1927 erhöll man 187 674 yuan. Det månatliga bidraget från Komintern var i medeltal omkring 20 000 yuan. Den taktik som ofta användes av KKP idag, såsom lobbyverksamhet, att gå bakvägen, erbjuda mutor och använda hot, användes redan på den tiden. Komintern anklagade KKP för dess ständiga lobbyverksamhet ägnat att få fram kapital.

"De utnyttjar olika finansärer (Internationella kommunikationsbyrå, representanter för Komintern, och militära organisationer, etc.) för att skaffa anslag eftersom den ena organisationen inte vet att den andra organisationen redan har delat ut medlen ... det lustiga är att de inte bara förstår våra Sovjetiska kamraters psykologi. Det viktigaste är att de vet hur de ska behandla de kamrater som har ansvar för tilldelning av medel på olika sätt. När de får reda på att de inte kommer att få dem med vanliga metoder så drar de ut på mötena. Till slut använder de de bästa utpressningsmetoder, som att sprida rykten om att några lägre tjänstemän har konflikter med sovjeterna och att pengarna ges till krigsherrar istället för till KKP." [13]

2. Den första KMT-KKP-alliansen – en parasit infiltrerar kärnan och saboterar den Norra expeditionen [14]

KKP har alltid lärt sitt folk att Chiang Kai-shek förrådade den Nationella revolutionsrörelsen [15], och tvingade KKP att resa sig i väpnad revolt.

I verkligheten är KKP en parasit eller ett besittande väsen. Det samarbetade med KMT under den första KMT-KKP-alliansen för att kunna utvidga sitt inflytande genom att dra nytta av den nationella revolutionen. Dessutom var KKP ivrigt att starta den Sovjetstödta revolutionen och gripa makten, och dess maktbegär förstörde och förrådade faktiskt den Nationella revolutionsrörelsen.

På KKP:s Andra nationalkongress i juli 1922 dominerade de som motsatte sig alliansen med KMT, eftersom partimedlemmarna var ivriga att gripa makten. Emellertid lade Komintern in sitt veto mot den resolution som nåtts under kongressen och beordrade KKP att ansluta sig till KMT.

Under den första KMT-KKP-alliansen höll KKP sin Fjärde nationalkongress i Shanghai i januari 1925 och tog upp frågan om ledarskapet för Kina, strax innan *Sun Yat-sen* [16] dog den 12 mars 1925. Om han inte hade dött så skulle han, istället för Chiang Kai-shek, ha blivit det mål som KKP siktede på i sin strävan efter makt.

Med stöd från Sovjetunionen grep partiet hänsynslöst den politiska makten inne i KMT under alliansen. Tang Pingshan (1886-1956, en av KKP:s tidiga ledare i Guangdongprovinsen) blev minister för KMT:s centrala personalavdelning. Feng Jupao (1899-1954, en av KKP:s tidiga ledare i Guangdongprovinsen), sekreterare för arbetsministeriet, beviljades fullmakt att handha alla arbetsrelaterade angelägenheter. Lin Zuhan (eller Lin Boqu, 1886-1960, en av KKP:s tidigare medlemmar) var minister för landsbygdsfrågor, medan Peng Pai (1896-1929, en av KKP:s ledare) var detta ministeriums sekreterare. Mao Zedong beträdde posten som en tillförordnad propagandaminister för KMT:s propagandaministerium. Militärskolorna och det militära ledarskapet fanns alltid i KKP:s fokus: Zhou Enlai innehade posten som chef för den politiska avdelningen för Huangpu (Whampoa) militärakademi, och Zhang Shenfu (eller Zhang Songnian, 1893-1986, en av KKP:s grundare som föreslog Zhou Enlai att gå med i KKP) var dess vicechef. Zhou Enlai var också chef för sektionen för domare och advokater, och han planterade ryska militärrådgivare här och var. Många kommunistar hade poster som politiska instruktörer och sakkunniga i KMT:s militärskolor. KKP-medlemmarna fungerade också som KMT:s partirepresentanter på olika nivåer inom den Nationella revolutionsarmén. [17] Det fastställdes också att utan en partirepresentants underskrift skulle ingen order anses gälla. Som resultat av denna parasitiska bindning till den Nationella revolutionsrörelsen, ökade antalet KKP-medlemmar drastiskt från färre än 1 000 år 1925 till 30 000 år 1928.

Den Norra expeditionen började i februari 1926. Från oktober 1926 till mars 1927 startade KKP tre väpnade uppror i Shanghai. Senare attackerade det den Norra expeditionens militärhögkvarter men misslyckades. Strejkvakterna för

generalstrejkerna i Guangdongprovinsen kastade sig varje dag in i våldsamma konflikter med polisen. Sådana uppror orsakade KMT:s 12:e april-utrensning av KKP 1927. [18] I augusti 1927 inledde KKP-medlemmarna inom KMT:s Revolutionsarmé Nanchang-upproret, vilket snabbt kvävdes. I september startade KKP *Höstkördeupproret* med syfte att attackera Changsha, men den attacken kvävdes likaså. KKP började implementera ett kontrollnätverk inom armén varmed "Partiföreningar etableras på kompaninivå inom armén", och det flydde till Jianggangshans bergsområde i Jiangxi-provinsen [19], där det upprättade ett styre över landsbygden.

3. Bondeupproret i Hunan – att uppvigla samhällets avskum till uppror

Under den Norra expeditionen, när den Nationella revolutionsarmén var i krig med krigsherrarna, anstiftade KKP uppror på landsbygden i ett försök att erövra makten.

Bondeupproret i Hunan 1927 var patraskets, samhällets avskums, revolt, liksom den berömda Pariskommunen 1871 – den första kommunistrevolten. Fransmän såväl som utlänningar i Paris på den tiden vittnade om att Pariskommunen var en grupp destruktiva kringströvande banditer utan visioner. De bodde i fina byggnader och stora herrgårdar, och åt extravaganta och lyxiga måltider, de brydde sig endast om att njuta av sin tillfälliga lycka och bekymrade sig inte alls om framtiden. Under Pariskommunens uppror censurerade de pressen. Årkebiskopen i Paris, Georges Darboy, som höll predikan för kungen, togs som gisslan och avrättades senare. För sitt eget höga nöjes skull dödade de grymt 64 präster, satte eld på palats och förstörde regeringskontor, privata bostäder, monument och pelare med inskriptioner. Den franska huvudstadens rikedomar och skönhet var oöverträffade i Europa. Men under Paris-kommunens uppror förvandlades byggnader till aska och människor till skelett. Sådana ohyggligheter och grymheter har sällan setts någon gång i historien.

Som Mao Zedong erkände,

"Det är sant att bönderna på sätt och vis är "oregerliga" på landsbygden. Maktfullkomlig gav bondeföreningen godsägarna inget att säga till om och sopade bort deras status. Detta inbegrep att slå godsägarna till marken och hålla dem där. Bönderna hotar: "Vi kommer att sätta dig på den andra listan [listan över reaktionärer]" De bötfäller de lokala tyrannerna och den onda herrskapsklassen, de kräver bidrag från dem, och de krossar deras bästolar. Människor svärmar in i de hus som tillhör de lokala tyrannerna och den onda herrskapsklassen som är emot bondeföreningen, slaktar deras grisar och gör slut på deras spannmål. De till och med ligger och drar sig en minut eller två på de elfenbensinlagda sängarna som tillhör de unga damerna i de lokala tyrannernas och den onda herrskapsklassens hushåll. Vid minsta provokation arresterar de och kröner de arresterade med höga pappershattar, paraderar med dem genom byn och säger: 'Ni smutsiga

gudsherrar, nu vet ni vilka vi är!' De gör vad de vill och vänder allting upp och ner, de har skapat ett slags terror på landsbygden". [2]

Men Mao gav sådana "oregerliga" handlingar fullt godkännande, och sade,

"För att säga det rakt på sak så är det nödvändigt att skapa terror för en tid i varje bygd, annars skulle det bli omöjligt att kväva kontrarevolutionärernas aktiviteter på landsbygden eller störta lågadelns makt. Tillbörliga gränser måste överskridas för att rätta till oförrätten, annars kan inte oförrätten rättas till.

Många av deras död under perioden med revolutionära aktioner, vilka ansågs vara att gå för långt, var i själva verket just de saker som revolutionen krävde". [2]

Kommunistisk revolution skapar ett system av terror.

4. Den "Anti-japanska" norgående operationen – de besegrades flykt

KKP benämnde den "Långa marschen" en norgående anti-japansk operation. Det basunerade ut den som en kinesisk revolutionssaga. Det hävdade att den "Långa marschen" var ett "manifest", en "propagandatrupp" och en "sämaskin", vilket slutade med KKP:s seger och dess fienders nederlag.

KKP fabricerade sådana uppenbara lögnen om att marschera norrut för att slåss mot japanerna för att dölja sina misslyckanden. Från oktober 1933 till januari 1934 genomled kommunistpartiet ett totalt nederlag. Under KMT:s femte operation, som syftade till att omringa och tillintetgöra KKP, förlorade KKP det ena efter det andra av sina fästn på landsbygden. Med dess ständigt krympande basområden var större delen av Röda armén tvungen att fly. Det här är den verkliga upprinnelsen till den "Långa marschen".

Målet med den "Långa marschen" var i själva verket att bryta sig ur omringningen och fly till Yttre Mongoliet och Sovjet längs en bäge som först gick västerut och sedan norrut. När de väl var framme kunde KKP fly till Sovjetunionen i händelse av nederlag. KKP mötte stora svårigheter på vägen till Yttre Mongoliet. De valde att gå genom Shanxi och Suiyuan. Å ena sidan kunde de genom att marschera genom dessa nordliga provinser hävda att de var "anti-japanska" och vinna folkets hjärtan. Å andra sidan var de områdena säkra eftersom inga japanska trupper fanns utplacerade där. Det av den japanska armén ockuperade området låg längs den Kinesiska muren. Ett år senare, när KKP slutligen anlände till Shanbei (norra Shaanxi-provinsen), hade den Röda arméns huvudstyrka minskat från 80 000 till 6 000 människor.

5. Xi'an incidenten – KKP spred framgångsrikt missämja och hakade sig fast vid KMT en andra gång

I december 1936 kidnappades Chiang Kai-shek av Zhang Xueliang och Yang Hucheng, två KMT-generaler, i Xi'an. Detta har sedermera refererats till som Xi'an-incidenten.

Enligt KKP:s läroböcker var Xi'an-incidenten en "militärkupp" på initiativ av

Zhang och Yang, vilka gav ett ultimatum på liv eller död till Chiang Kai-shek. Han tvingades ta ställning mot de japanska inkräktarna. Zhou Enlai sades ha blivit bjuden till Xi'an som representant för KKP för att hjälpa till med att förhandla fram en fredlig lösning. Med olika grupper i Kina som medlare löstes incidenten fredligt, och därmed slutade ett tioårigt inbördeskrig och påbörjades en förenad nationell allians mot japanerna. KKP:s historieböcker säger att den här händelsen var en avgörande vändpunkt för ett Kina i kris. Partiet framställer sig självt som den patriotiska parten som tar hela nationens intressen med i beräkningen.

Fler och fler dokument har avslöjat att många KKP-spioner redan hade samlats runt Yang Hucheng och Zhang Xueliang innan Xi'an-incidenten. Liu Ding, en underjordisk KKP-medlem, presenterades för Zhang Xueliang av Song Qingling, hustru till Sun Yat-sen, och syster till Madame Chiang och en KKP-medlem. Efter Xi'an-incidenten lovordade Mao Zedong att "Liu Ding meriterar sig i tjänsten i Xi'an-incidenten". Bland dem som arbetade vid Yang Huchengs sida fanns hans egen fru, Xie Baozhen, en KKP-medlem som arbetade i Yangs politiska avdelning av armén. Xie gifte sig med Yang Hucheng i januari 1928 med KKP:s godkännande. Dessutom var partimedlemmen Wang Bingnan en väl sedd gäst i Yangs hem vid den tiden. Wang blev senare viceminister i KKP:s utrikesministerium. Det var dessa KKP-medlemmar runt Yang och Zhang som direkt anstiftade kuppen.

I början av incidenten ville partiets ledare döda Chiang Kai-shek som hämnd för dennes tidigare attacker på KKP. Vid den tiden hade KKP en mycket svag bas i norra Shaanxi-provinsen, och hade stått inför risken att bli helt eliminerat i en enda strid. KKP uppviglade med all sin förvärvade skicklighet Zhang och Yang till revolt. För att klämma åt japanerna och hindra dem från att attackera Sovjetunionen, skrev Stalin personligen till KKP:s Centralkommitté och bad dem att inte döda Chiang Kai-shek, utan samarbeta med honom en andra gång. Mao Zedong och Zhou Enlai insåg att de inte kunde tillintetgöra KMT med KKP:s begränsade styrka; om de dödade Chiang Kai-shek skulle de bli besegrade och till och med eliminerade av KMT:s hämnande armé. Under dessa omständigheter ändrades tonen. KKP tvingade Chiang Kai-shek, i vad de kallade gemensamt motstånd mot japanerna, att acceptera samarbete för andra gången.

KKP anstiftade först en revolt och riktade geväret mot Chiang Kai-shek men vände sig sedan och uppförde sig som en kinesisk skådespelare med en falsk och en ond ansiktsmask och tvingade honom att acceptera KKP igen. KKP inte bara undgick en kris som hotade upplösa det, utan tog också tillfället i akt att haka sig fast vid KMT-regeringen för andra gången. Röda armén blev snart till Åttavägsarmén och växte sig större och mäktigare än innan. Man måste beundra KKP:s oöverträffade skicklighet i bedrägeri.

6. Anti-japanska kriget – KKP växte genom att döda med lånade vapen

När kriget mot Japan bröt ut 1937, hade KMT fler än 1,7 miljoner beväpnade soldater, skepp med 110 000 ton depla-

cement och omkring 600 stridsflygplan av olika slag. Den totala storleken på KKP:s armé, inklusive den Nya fjärde som var nybildad i november 1937, översteg inte 70 000 man. Dess kraft var försvagad ytterligare av fraktionsbildning, och den kunde elimineras i en enda strid. KKP insåg att om den skulle möta japanerna i strid så skulle den inte besegra en enda japansk division. I KKP:s ögon var uppehållandet av den egna makten helt i fokus när man betonade "nationell enighet", snarare än säkerställandet av landets överlevnad. Därför utövade KKP under sitt samarbete med KMT en intern policy där "kampen om politisk makt prioriterades, vilket ska yppas internt och förverkligas i praktiken".

Efter det att japanerna ockuperade staden Shenyang den 18 september 1931, och därmed utvidgade sin kontroll över stora områden i nordöstra Kina, slogs KKP i praktiken skuldra mot skuldra med japanska inkräktare för att besegra KMT. I en deklaration som skrevs som reaktion på den japanska ockupationen uppmanade KKP folket i de KMT-kontrollerade områdena att göra uppror, och uppmanade "arbetare att strejka, bönder att ställa till med bråk, studenter att bojkotta undervisningen, fattiga att sluta arbeta, soldater att revoltära" för att på så sätt störta Nationalistregeringen.

KKP flaggade för motstånd mot japanerna men de hade bara lokala arméer och gerillastyrkor placerade på stort avstånd från frontlinjerna. Med undantag för ett fåtal strider, däribland den som utkämpades vid Pingxing-passet, bidrog KKP över huvud taget inte med mycket i kriget mot japanerna. Istället använde de sin energi till att utvidga sin egen bas. När japanerna kapitulerade införlivade kommunisterna de kapitulerande soldaterna i sin armé, och påstod sig ha vuxit till fler än 900 000 reguljära soldater, förutom två miljoner i milisen. KMT:s armé var i huvudsak ensam på frontlinjerna när de slogs mot japanerna, och förlorade över 200 officerare i kriget. Befälhavarna på KKP:s sida hade knappast några förluster. Emellertid hävdade KKP:s läroböcker alltid att KMT inte gjorde motstånd mot japanerna och att det var KKP som stod för den stora segern i kriget mot Japan.

7. Utrensningen i Yan'an – utformandet av de mest skräckinjagande metoderna i förföljelsen

KKP lockade otaliga patriotiska ungdomar till Yan'an under föregivande av kamp mot japanerna, men förföljde tusentals av dem under korrigeringsrörelsen i Yan'an. Efter att det tagit kontrollen över Kina har KKP framställt Yan'an som det revolutionära "heliga landet", men har inte nämnt de brott det begick under korrigeringen.

Korrigeringsrörelsen i Yan'an var det största, mörkaste och grymmaste maktspellet som någonsin utspelat sig i människovärlden. Under föregivande av att tvätta bort småborgerligt gift tvättade partiet bort moral, fritt tänkande, handlingsfrihet, tolerans och värdighet. Det första steget i korrigeringen var att för varje person upprätta personliga arkiv vilka inkluderade: 1) ett personligt uttalande; 2) en krönika över personens politiska liv; 3) familjebakgrund och sociala relationer; 4) självbiografi och ideologisk omvandling; 5) utvärdering enligt partiets natur.

I det personliga arkivet måste man göra en förteckning över alla ens bekanskap sedan födelsen, alla viktiga händelser, och tid och plats då de inträffade. Människor ombads skriva upprepade gånger för arkivet, och varje utelämnande skulle ses som tecken på orenhet. Man måste beskriva alla sociala aktiviteter man någonsin hade deltagit i, särskilt dem som hängde ihop med att man gick med partiet. Tyngdpunkten lades på den personliga tankeprocessen under dessa sociala aktiviteter. Utvärderingen som baserades på partiets natur var ännu viktigare, och man var tvungen att erkänna varje tanke eller handling mot partiet i ens medvetande, tal, attityd i arbetet, det dagliga livet eller i sociala aktiviteter. Exempelvis krävdes i utvärderingen av ens medvetande att man skärskådade huruvida man hade varit engagerad i egenintressen, huruvida man hade utnyttjat partiarbetet för att nå personliga mål, huruvida man hade vacklat i tillit till den revolutionära framtiden, hade varit rädd för döden under striderna, eller saknat familjemedlemmar och makar efter att ha gått med i partiet eller armén. Det fanns inga objektiva normer så nästan alla befanns ha problem.

Tvång användes för att pressa fram "erkännanden" från kadrer som granskades med syfte att kunna eliminera "gömda förrädare". Oräkneliga komplotter och falska och felaktiga anklagelser följde och ett stort antal av kaderna blev förföljda. Under korrigeringen kallades Yan'an för "en plats för utrensandet av den mänskliga naturen". Ett arbetslag kom till Universitetet för militära ärenden och politik för att undersöka kadernas personliga historia, vilket orsakade Röd terror under två månader. Olika metoder användes för att pressa fram erkännanden, inklusive improviserade eller demonstrativa erkännanden, "grupperkännanden", "gruppovertalningar", privat rådgivning, konferensrapporter, och identifiering av "rädisor" (det vill säga röda utvändigt och vita invändigt). Det förekom också "bildtagning" – alla ställdes upp på rad på scenen för granskning. De som verkade nervösa utpekades som misstänkta och utpekades som föremål för granskning.

Till och med representanter från Komintern ryggade för de metoder som användes under korrigeringen, och sade att situationen i Yan'an var deprimerande. Människor vågade inte ha med varandra att göra. Var och en hade sina egna intressen att bevaka och alla var nervösa och rädda. Ingen vågade tala sannings eller skydda illa behandlade vänner, eftersom alla försökte rädda sitt eget liv. De elaka – de som smickrade, ljög och förolämpade andra – gynnades; förödmjukelse blev ett ofrånkomligt faktum i livet i Yan'an – endera förödmjuka andra kamrater eller förödmjuka sig själv. Människor drevs till vansinnets gräns i det att de hade blivit tvingade att överge värdighet, känslan för heder eller skam, och kärlek till varandra, för att rädda sina egna liv och sina egna arbeten. De slutade ge uttryck för sina egna åsikter och reciterade istället partiledares artiklar.

Samma förtryckarsystem har använts i alla KKP:s politiska aktiviteter sedan det tog makten i Kina.

8. Tre års inbördeskrig – landsförräderi för att kunna ta över makten

Den ryska *Bourgeoisie-revolutionen* i februari 1917 var ett relativt mildt uppror. Tsaren satte landets intressen först och gav upp tronen istället för att göra motstånd. Lenin återvände hastigt till Ryssland från Tyskland, organiserade ytterligare en kupp och mördade i den kommunistiska revolutionens namn de revolutionärer inom kapitalistklassen som hade stöttat Tsaren, och ströp på så sätt Rysslands bourgeoisie-revolution. KKP skördade liksom Lenin frukterna av en nationaliste-revolution. Efter att det Anti-japanska kriget var över satte KKP igång ett så kallat befrielsekrig (1946-1949) för att störta KMT:s regering och än en gång dra krigets fasor över Kina.

KKP är välkänt för sin "stora-massan strategi", vilken resulterade i massor av skadade och döda för att vinna ett slag. I flera fältslag mot KMT, inklusive dem som utkämpades i Liaoxi-Shenyang, Peking-Tianjin, och Huai Hai [20], använde KKP de mest primitiva, barbariska och omänskliga taktiker, vilka offrade enormt många av den egna befolkningen. När staden Changchun i Jilinprovinsen i nordöstra Kina belägrades hade Folkets befrielsearmé, för att tömma stadens matförråd, order om att förbjuda vanligt folk att lämna staden. Under de två månadernas belägring av Changchun dog nära 200 000 människor av hunger och köld. Men Folkets befrielsearmé tillät inte människor att ge sig av. Efter att slaget var över påstod partiet utan ett uns av skam att de hade "befriat Changchun utan att avlossa ett skott".

Från 1947 till 1948 undertecknade KKP "Harbin-fördraget" och "Moskva-fördraget" med Sovjetunionen, där man gav upp nationella tillgångar och lämnade ifrån sig resurser från nordost i utbyte mot Sovjetunionens fulla stöd i relationerna med utlandet och i militära angelägenheter. Enligt fördragen skulle Sovjetunionen förse partiet med 50 flygplan; det skulle ge partiet vapen som kvarlämnats av de kapitulerande japanerna i två omgångar; och det skulle sälja den Sovjetkontrollerade ammunitionen och de militära lagren i nordöstra Kina till KKP till låga priser. Om KMT landsatte amfibieförband i nordost så skulle Sovjetunionen i hemlighet stödja KKP:s armé. Dessutom skulle Sovjetunionen hjälpa kommunistpartiet att skaffa kontroll över Xinjiang i nordvästra Kina; KKP och Sovjetunionen skulle bygga ett allierat flygvapen; sovjeterna skulle hjälpa till med att utrusta 11 divisioner av KKP:s armé och transportera en tredjedel av sina USA-levererade vapen (värda 13 miljarder USA-dollar) till nordöstra Kina.

För att vinna Sovjets stöd lovade KKP Sovjetunionen särskilda transportprivilegier i nordost både till lands och i luften; och erbjöd information om både KMT-regeringens och USA-militärens aktioner. Det försåg också Sovjetunionen med produkter från nordost (bomull, sojaböner) och militärt material i utbyte mot avancerade vapen; tillförsäkrade landet förmånsrättigheter till gruvarbete i Kina; lät Sovjetunionen stationera arméer i nordost och i Xinjiang; och lät Sovjeterna upprätta Fjärran Österns underrättelsekontor i Kina. Om det skulle utbryta krig i Europa så skulle KKP sända en expeditonsarmé på 100 000 man plus två miljoner arbetare

till stöd för Sovjetunionen. Dessutom lovade KKP att förena vissa speciella regioner i Liaoningprovinsen med Nordkorea om det blev nödvändigt.

III. Uppvisande av onda karaktärsdrag

1. Evig rädsla utmärker partiets historia

Den mest markanta egenskapen hos KKP är dess eviga rädsla. Överlevnad har varit KKP:s största intresse sedan dess början. Sådan strävan lyckades ta det förbi den rädsla som ligger gömd under dess ständigt föränderliga framträdande. KKP är som en cancercell som sprider sig och infiltrerar varje kroppsdel, dödar de omgivande normala cellerna och växer elakartat bortom all kontroll. I vår cykel i historien har samhället inte kunnat lösa upp en sådan muterad faktor som KKP och har inget annat alternativ än att låta den föröka sig ohämmat. Denna muterade faktor är så mäktigt att ingenting på dess nivå eller expansionsområde kan stoppa den. Stora delar av samhället har blivit förorenat och allt större områden har blivit översvämmade av kommunism och kommunistiska element. Dessa element har ytterligare stärkts och utnyttjats av KKP och har i grunden bringat samhällets och mänsklighetens moral i förfall.

Det kinesiska kommunistpartiet tror inte på några allmänt vedertagna principer för moral och rättvisa. Alla dess principer används helt och hållet för dess egna intressen. Det är i grunden själviskt och det finns inga principer som skulle kunna tygla och kontrollera dess begär. Enligt partiets egna principer behöver det ständigt ändra det sätt på vilket det uppfattas på ytan och ömsa skinn. Under den tidiga perioden när dess överlevnad stod på spel var KKP knutet till Sovjetunionens kommunistparti, till KMT, till KMT:s regerande grupp och till den Nationella revolutionen. Efter att KKP hade gript makten knöt det an till olika former av opportunism, till medborgarnas sinnen och känslor, till samhällsstrukturer och medel – till vadhelst det kunde lägga vantarna på. Det har utnyttjat varje kris som ett tillfälle till att samla mer makt och stärka sina kontrollmöjligheter.

2. Ondskans ständaktiga strävan är KKP:s "magiska vapen"

KKP hävdar att revolutionär seger hänger på tre "magiska vapen": partiets uppbyggnad, väpnad kamp och förenade fronter. Erfarenheten med Kuomintang erbjöd KKP ytterligare två sådana "vapen": propaganda och spionage. Partiets olika "magiska vapen" har alla ingjutits med KKP:s nio nedärvda karaktärsdrag: ondska, besträfflighet, uppvisning, lössläppande av samhällets avskum, spionage, röveri, kamp, eliminering och kontroll.

Marxism-leninismen är ond till sin natur. Ironiskt nog förstår de kinesiska kommunisterna egentligen inte marxism-leninismen. Lin Biao [21] sade att det fanns mycket få partimedlemmar som verkligen hade läst Marx eller Lenins verk. Allmänheten ansåg Qu Qiubai [22] vara en ideolog men han medgav att han bara hade läst mycket lite marxism-leninism. Mao Zedongs ideologi är en landsortsversion av marxism-leninismen som förespråkar

bondeuppror. Deng Xiaopings teori om socialismens primära stadium har kapitalism som sitt efternamn. Jiang Zemins "Tre representationer" [23] komponerades från tomma intet. KKP har aldrig riktigt förstått vad marxism-leninism är, men har från den ärvt de onda sidor till vilka det har tillfört sina egna, än mer ondskefulla saker.

KKP:s förenade front är bedrägeri förenad med kortsiktig vinning. Det förenande målet var att stärka dess makt, hjälpa det att växa från att ha varit en ensamvarg till en väldig klan och att ändra förhållandet mellan dess vänner och fiender. Enhet krävde urskiljning – identifiering av vilka som var fiender och vilka som var vänner; vilka som var till vänster, i mitten, till höger; vilka som skulle göras till vänner och när, vilka som skulle attackeras och när. Det vände lätt tidigare fiender till vänner och sedan tillbaka till fiender igen. Exempelvis lierade sig partiet under perioden med den demokratiska revolutionen med kapitalister; och under den socialistiska revolutionen eliminerade den kapitalister. I ett annat exempel utnyttjades ledare för andra demokratiska partier, såsom Zhang Bojun [24] och Luo Longji [25], medgrundare av "Kinas demokratiska liga", som KKP:s supportrar under den period då statsmakten övertogs, men förföljdes senare som "högeranhängare".

3. Kommunistpartiet är ett raffinerat professionellt gäng

Kommunistpartiet har använt tvåsidiga strategier, en sida mjuk och flexibel och den andra hård och sträng. Dess mjukare strategier inkluderar propaganda, enade fronter, att sprida missämja, spionage, att anstifta revolt, dubbelspel, att tränga in i människors sinnen, hjärntvätt, lögn och bedrägeri, mörkläggnings av sanningen, psykologiska övergrepp och att skapa en terrorstämning. Genom att göra dessa saker skapar KKP ett rädslsyndrom i människornas hjärtan, vilket lätt får dem att glömma partiets missgärningar. Dessa myriader av metoder kunde krossa den mänskliga naturen och föstra mänskligheten till illvillighet. KKP:s hårda taktiker inkluderar våld, väpnad kamp, förföljelse, politiska rörelser, mord på vittnen, kidnappning, undertryckande av olikänkande, väpnad attack, periodiska nedslag, etc. Dessa aggressiva metoder skapar och vidmakthåller terror.

Kommunistpartiet använder både mjuka och hårda metoder samtidigt. Ibland kan de vara avslappnade i en del fall men strikta i andra, eller också kan de vara avslappnade utåt och hårda i inre angelägenheter. I en avslappnad anda uppmuntrade KKP uttryckande av olika åsikter men, som när man lockar ut ormen ur sin håla, skulle de som sade sin mening bara bli förföljda under den påföljande perioden med strikt kontroll. KKP använde ofta demokrati för att utmana KMT, men när intellektuella i de KKP-kontrollerade områdena inte höll med partiet så kunde de bli torterade eller till och med halshugna. Som exempel kan vi se på den skamliga "Vilda liljor-incidenten". Den intellektuelle Wang Shiwei (1906-1947) skrev essän *Vilda liljor* för att uttrycka sina ideal som var jämlikhet, demokrati och medmänsklighet. På grund av den rensades han ut under "Yan'an utrensningen" och blev ihjälhackad av KKP med yxor 1947.

En veteranjänsman som hade utstått plågor i Yan'an-utrensningen mindes att när han stod under inte nsiv press, ivägsläpad och tvingad att erkänna, så var det enda han kunde göra att förråda sitt samvete och hitta på lögn. Till en början mädde han dåligt av att blanda in och sätta dit sina kamrater. Han hatade sig själv så mycket att han ville ta livet av sig. Som av en tillfällighet hade en pistol lagts på bordet. Han tog den, riktade den mot sitt huvud och tryckte av. Det fanns inga kulor i pistolen! Den person som undersökte honom kom in och sade: "Det är bra att du medgav att det du har gjort var fel. Partipolicyn är överseende." Kommunistpartiet skulle veta att man hade nått sin gräns, veta att man var "lojal" mot partiet, då hade man klarat testet. KKP försätter en alltid först i en dödsfälla och njuter sedan av all ens smärta och förödmjukelse. När man når gränsen och bara önskar dö så träder partiet "vänligt" fram för att visa en ett sätt att leva. Man säger: "bättre en levande ynkrygg än en död hjärtle." Man blir så tacksam mot partiet som sin räddare. Åratal senare fick den här tjänstemannen höra talas om *Falun Gong*, en qigong- och kultiveringsmetod som startade i Kina. Han tyckte att metoden var bra. När förföljelsen av Falun Gong började år 1999, kom emellertid hans smärtsamma minnen av det förgångna tillbaka till honom och han vågade inte längre säga att Falun Gong var bra.

Kinas siste kejsare, *Pu-Yi* [26] upplevde liknade den som den här tjänstemannen hade. När han satt fängslad i KKP:s celler och såg människor bli dödade efter en, så trodde han att han snart skulle dö. För att överleva lät han sig bli hjärntvättad och samarbetade med fångelsevakerna. Senare skrev han en självbiografi Den första halvan av mitt liv, vilken användes av KKP som exempel på framgångsrik ideologisk omstöpning.

Enligt moderna medicinska undersökningar drabbas många offer för intensiv press och isolering av en onormal beroendekänsla gentemot dem som tagit dem tillfånga, vilket kallas *Stockholmsyndromet*. Offrens humör – lycka eller ilska, glädje eller sorg – styrdes av humöret hos dem som tagit dem tillfånga. Minsta ynnest till offren tas emot med djup tacksamhet. Det finns beskrivningar där offren har utvecklat "kärlek" gentemot dem som berövat dem friheten. Detta psykologiska fenomen har länge använts framgångsrikt av KKP både mot fiender och i kontrollen och omstöpnings av medborgarnas sinnen.

4. Partiet är det mest illasinnade

Majoriteten av KKP:s generalsekreterare har stämpats som anti-kommunist. Det är tydligt att KKP lever ett eget liv med sin egen oberoende kropp. Partiet styr tjänstemännen och inte tvärtom. I "Sovjetområdena" i Jiangxi-provinsen, medan KKP var omringat av KMT och knappt kunde överleva, bedrev det fortfarande interna utrensningsoperationer föregivande att man slog ned den "Anti-bolsjevikiska kären" och avrättade sina egna soldater nattetid eller stenade dem till döds för att spara på kulor. I norra Shaanxi-provinsen påbörjade KKP, medan det var inklämt mellan japanerna och KMT, massutrensningen i Yan'an-utrensningen och många människor döddes. Denna typ av uppre-

pade storskaliga massakrer hindrade inte KKP från att utvidga sin makt till att till slut styra hela Kina. KKP utökade mönstret med intern rivalitet och att döda varandra från de små Sovjetområdena till hela nationen.

KKP är som en elakartad tumör och i dess snabba utveckling har tumörens centrum redan dött men den fortsätter att sprida sig till de friska organismerna i yttre kanterna. Efter att organismerna och kropparna har infiltrerats växer nya tumörer fram. Hur bra eller dålig en person än är från början så skulle han eller hon efter att ha gått med i KKP bli en del av den destruktiva kraften. Ju hederligare personen är, desto mer destruktiv skulle han bli. Utan tvekan kommer den här tumören att fortsätta växa tills det inte finns någonting kvar som den kan livnära sig på. Därefter kommer concern säkert att dö.

Grundaren av det kinesiska kommunistpartiet, Chen Duxiu, var en intellektuell och ledare för fjärde-maj-studentrörelsen. Det visade sig att han inte var någon vän av våld och han varnade KKP-medlemmarna för att om de försökte omvända KMT till de kommunistiska ideologierna eller var för intresserade av makt så skulle det säkerligen leda till spända relationer. Chen var en av de mest aktiva i fjärde-majgenerationen men också tolerant. Trots det var han den förste som stämplades som "högerflanksopportunist".

En annan KKP-ledare, Qu Qiubai, ansåg att KKP-medlemmar borde delta i slag och strider, organisera revolter, kullkasta myndigheter och använda extrema metoder för att vända det kinesiska samhället tillbaka till dess normala sätt att fungera. Men han erkände innan sin död: "Jag vill inte dö som revolutionär. Jag lämnade er rörelse för länge sedan. Ja, historien spelade ett spratt och förde mig, en intellektuell, upp på revolutionens politiska arena och höll mig kvar där i många år. Till sist kunde jag ändå inte komma över mina egna aristokratiska åsikter. Jag kan trots allt inte bli en proletariats krigare." [27]

KKP-ledaren Wang Ming argumenterade på inrådan av Komintern för ett förenande med KMT i kriget mot japanerna, istället för att utöka partiets bas. Vid KKP:s möten kunde Mao Zedong och Zhang Wentian [28] inte övertala denne kamrat, och inte heller kunde de avslöja sanningen om situationen: på grund av Röda arméns begränsade militära styrka skulle de inte kunna hålla stånd ens mot en division av japanerna på egen hand. Om KKP mot bättre vetande skulle ha bestämt sig för att slåss så skulle Kinas historia säkert se annorlunda ut. Mao Zedong var tvungen att hålla tyst på mötena. Senare blev Wang Ming avlägsnad, först för att ha avvikt åt "vänsterfalangen", och sedan stämplad som opportunist tillhörande högerfalangens ideologi.

Hu Yaobang, en annan partisekreterare, som tvingades begära avsked i januari 1987, hade vunnit tillbaka det kinesiska folkets stöd till KKP genom att ge rättvisa åt många oskyldiga offer som hade blivit kriminaliserade under Kulturrevolutionen. Ändå blev han till slut utsparkad.

Zhao Ziyang, den senast fallne sekreteraren [29], ville hjälpa KKP med att främja reformer, men hans handlingar medförde förskräckliga konsekvenser för honom.

Så vad kunde varje ny ledare för KKP åstadkomma? Att verkligen reformera KKP skulle medföra dess död. Refor-

merarna skulle snabbt upptäcka att deras makt togs ifrån dem av KKP. Det finns en viss gräns för vad medlemmar kan göra när det gäller att omvandla partisystemet. Så KKP har ingen chans att lyckas med reformering.

Alla partiledarna är dåliga, men hur har KKP då kunnat fortsätta revolutionen och utöka den? Vid många tillfällen när KKP stod på sin höjdpunkt – tillika var som mest ondskefullt – så misslyckades deras högsta tjänstemän på sina poster. Det berodde på att deras mått av ondska inte motsvarade de höga kraven från partiet, vilket om och om igen har valt ut de mest onda. Många partiledare slutade sina politiska liv i tragedi, men KKP har överlevt. De ledare som överlevde sina positioner var inte de som kunde påverka partiet, utan de som kunde uppfatta dess onda intentioner och följa dem. De stärkte KKP:s förmåga att överleva kriser, och gav sig själva helt till partiet. Inte undra på att partimedlemmar kunde strida med himlen, slåss med jorden och kämpa mot andra människor. Men de kunde aldrig gå emot partiet. De är partiets tama verktyg eller i högsta grad symbiotiskt sammankopplade med partiet.

Skamlöshet har blivit en otrolig egenskap hos dagens KKP. Enligt partiet gjordes alla dess misstag av enskilda partiledare, t.ex. Zhang Guotao [30] eller *De fyra gäng*. [31] Mao Zedong bedömdes av partiet ha tre delar misstag och sju delar prestationer, medan Deng Xiaoping bedömde sig själv ha fyra delar misstag och sex delar prestationer, men partiet självt hade aldrig fel. Även om partiet hade fel, ja, då är det partiet självt som har korrigerat misstagen. Därför uppmanar partiet sina medlemmar att "se framåt" och "inte trassla in sig i gångna räkneskaper". Många saker skulle kunna ändra sig: kommunistparadiset görs till ett alldagligt mål med socialistmat och husrum; marxism-leninismen ersätts med "Tre representationer". Människor borde inte bli förvånade över att se KKP förespråka demokrati, och öppna upp för trosfrihet, och överge Jiang Zemin över en natt, eller återupprätta Falun Gongs namn, om det bedömer att det är nödvändigt för att upprätthålla kontrollen. Det finns en sak som aldrig ändras sig beträffande KKP: den grundläggande strävan efter partiets mål – överlevnad och upprätthållande av sin makt och kontroll.

KKPhar blandat våld, terror och intensiv indoktrinering för att skapa sin teoretiska grund, vilken sedan görs till partiets natur, partiets högsta princip, andan hos dess ledare och partiets hela funktionsmekanism samt kriterierna för alla KKP-medlemmas handlande. Kommunistpartiet är hårt som stål, och dess disciplin är fast som järn. Alla medlemmarnas intentioner måste vara desamma, och agerandet hos alla dess medlemmar måste helt stämma överens med partiets politiska agenda.

Slutsats

Varför har historien valt Kinas kommunistparti framför alla andra politiska krafter i Kina? Som vi alla vet finns det i den här världen två krafter, två val. En är den gamla och onda, vars mål är att göra det onda och välja det negativa. Den andra är den rättfärdiga och goda, vilken väljer det rätta och välvilliga. KKP valdes av de gamla krafterna. Orsaken till valet är just att KKP har samlat all världens ondska,

kinesisk eller utländsk, forntida och samtida. Det är en typisk representant för de onda krafterna. KKP utnyttjade i högsta grad människors medfödda oskuld och välvilja för att bedra, och steg för steg har det fått övertaget och skaffat sig dagens kapacitet att förstöra.

Vad menade partiet när det påstod att det inte skulle bli något nytt Kina utan kommunistpartiet? Från dess grundande 1921 fram till att det tog den politiska makten 1949 finns det klara bevis på att utan bedrägeri och våld skulle KKP inte sitta vid makten. KKP skiljer sig från alla andra typer av organisationer genom att det följer en förvrängd marxist-leninistisk ideologi och gör vadhelst det vill. Det kan förklara allt som det gör med höga teorier och klipskt sammankoppla dem med vissa delar av massorna och på så sätt "rättfärdiga" sina handlingar. Det sänder ut propaganda varje dag, och klär sina strategier i olika principer och teorier och bevisar att det självt har rätt i all evighet.

Utvecklingen av KKP har varit en process med ackumulering av ondska, utan någon som helst ära. KKP:s historia berättar för oss just om dess orätmätighet. Det kinesiska folket valde inte KKP, istället tvingade KKP kommunismen, detta främmande väsen, på det kinesiska folket genom att använda kommunismens onda karaktärsdrag – ondska, bedräglighet, uppvisning, lössläppande av samhällets avskum, spionage, röveri, kamp, eliminering och kontroll.

Anmärkningar

[1] Från den kommunistiska kamp-sången *Internationalen*.

[2] Från Maos Rapport om en undersökning av bonderörelsen i Hunan (mars 1927).

[3] En kinesisk legend, *Den vithåriga flickan*, är historien om en odödlig kvinna som lever i en grotta och har de övernaturliga förmågorna för att belöna dygd och bestraffa synd, stötta de rättfärdiga och tygla de onda. Men i "modernt" kinesiskt drama, opera och balett beskrivs hon som en flicka som tvingades fly till en grotta efter att hennes fader hade slagits ihjäl för att ha vägrat gifta bort henne till en gammal gudsherre. Hon blev vithårig av näringsbrist. Detta blev ett av de mest välkända "moderna" dramerna i Kina och uppvigade till klasshat mot gudsherrarna.

[4] Trasproletariat. Termen syftar på klassen med utslagna, nedgångna eller ljusskygga element som utgör en del av befolkningen i industricentra. Det inkluderar tiggare, prostituerade, gangsters, skojare, bedragare, småkriminella, luffare, ständigt arbetslösa eller icke anställbara personer som har blivit utkastade av industrin och alla sorters utklassade, förfallna eller degraderade element. Uttrycket myntades av Marx i Klasskampen i Frankrike, 1850.

[5] Zhou Enlai (5 mars 1898 – 8 januari 1976) hade ställning som nummer två efter Mao i KKP:s historia. Han var en ledargestalt i KKP och Folkrepubliken Kinas premiärminister från 1949 till sin död.

[6] Gu Shunzhang var ursprungligen en av cheferna för KKP:s specialagent-system. 1931 arresterades han av KMT och hjälpte dem med att avslöja många av KKP:s hemliga agenter. Alla åtta av Gus familjemedlemmar blev senare dödade genom strypling och begravda i den franska koncessionen i Shanghai. För mer information se The CCP's History of Assassinations (<http://english.epochtimes.com/news/4-7-14/22421.html>).

[7] Kriget mellan KKP och KMT i juni 1946. Kriget utmärktes av tre fälttåg i rad: Liaoxi-Shenyang, Huai-Hai och Peking-Tianjin, varpå KKP störtade KMT:s styre, vilket ledde till grundandet av Folkrepubliken Kina den första oktober, 1949.

[8] Chiang Kai-shek (1887-1975) Kinesisk general och politiker. Kinas president 1943-49. KMT:s ledare och sedemera även Taiwans ledare. Deltog i 1911 års revolution som störtade kejsardömet. Efter år av strider med KKP ingicks vapenstillestånd 1937 inför hotet från Japan. Inbördeskriget återupptogs 1945 och slutade 1949 med att han fördrevs till Formosa (Taiwan) där en USA-stödd regim, Nationalist-Kina upprättades. (Källa: Nordstedts uppslagsbok 1985)

[9] Hu Zongnan (1896-1962), som kom från länet Xiaofeng (numera tillhörande länet Anji) i Zhejiangprovinsen, var i tur och ordning vice kommandör och fungerade som kommandör och personalchef för KMT:s Sydvästra militära och administrativa högkvarter.

[10] Li Xiannian (1909-1992) en av de högre ledarna i KKP. Han var Kinas president 1983. Han spelade en viktig roll genom att hjälpa Deng Xiaoping att återta makten i oktober 1976 vid slutet av Kulturrevolutionen.

[11] När KKP påbörjade jordreformen

delade det in människor i kategorier. Bland de definierade fiendeklasserna hamnar intellektuella intill gudsherrarna, de reaktionära, spionerna, etc. och rankas som Nummer 9.

[12] Från en dikt av Sima Qian, en historiker i Västra Handynastin. Hans berömda dikt lyder: "Alla måste dö; man dör endera med större tyngd än berget Taishan eller lättare än en fjäder". Taishan är ett av de största bergen i Kina.

[13] Yang Kuisong: "En översikt över det finansiella stöd som Moskva försåg det kinesiska kommunistpartiet med från 1920 till 1940 (1)", Nr 27, nätupplaga från 21 Century (30 juni 2004). Hemsida: <http://www.cuhk.edu.hk/ics/21c/supplem/essay/040313a.htm> (kinesiska). Författaren Yang Kuisong var forskare i samtidshistoria vid den Kinesiska akademien för samhällsvetenskap. För närvarande är han professor vid Avdelningen för historia, Pekings universitet och adjunkt vid Eastern China Normal University.

[14] Den Norra expeditionen var ett fälttåg 1927, lett av Chiang Kai-shek som hade som mål att ena Kina under KMT:s styre och sätta punkt för lokala krigsherrars styre. Det lyckades i stort sett uppnå dessa mål. Under den Norra expeditionen var KKP allierad med KMT.

[15] Den revolutionära rörelsen under KKP-KMT-alliansen, präglad av den Norra expeditionen.

[16] Sun Yat-sen (1866-1925), grundare av det moderna Kina.

[17] Den Nationella revolutionsarmén kontrollerad av KMT, var Republiken Kinas nationella armé. Under perioden med KKP-KMT-alliansen inkluderade den KKP-medlemmar som anslöt sig till alliansen.

[18] Den 12 april 1927 startade KMT, lett av Chiang Kai-shek, en militär operation mot KKP i Shanghai och flera andra städer. Fler än 5 000-6 000 av KKP:s medlemmar tillfångatogs och många av dem dödades i Shanghai mellan 12 april och årsslutet 1927.

[19] Området vid berget Jinggangshan anses vara KKP:s första revolutionära bas på landsbygden och kallas "Röda arméns vagga".

[20] Slagen vid Liaoxi-Shenyang, Peking-Tianjin, och Huai Hai var de tre största slagen som KKP utkämpade mot KMT, från september 1948 till januari 1949, vilka utplånade många av KMT:s språngtrupper. Miljoner liv gick till spillo i dessa tre slag.

[21] Lin Biao (1907-1971) en av KKP:s högre ledare, tjänstgjorde under Mao Zedong som medlem av Kinas politbyrå, som vice ordförande (1958) och försvarsminister (1959). Lin anses vara arkitekten bakom den Stora kulturrevolutionen i Kina. Lin utnämndes till Maos efterträdare 1966 men föll i onåd 1970. Lin hade föraningar om sitt fall och det rapporteras att han var inblandad i ett kuppförsök och försökte fly till Sovjetunionen när kuppen blev avslöjad. Under flykten kraschade hans plan i Mongoliet och han dödades.

[22] Qu Qiubai (1899-1935) är en av KKP:s tidigare ledare och mest berömda vänsterskribenter. Han tillfångatogs av KMT den 23 februari 1935, och dog den 18 juni samma år.

[23] De "Tre representationerna" nämndes för första gången i ett tal av Jiang Zemin i februari 2000. Enligt denna doktrin måste partiet alltid representera utvecklingstrenden hos

Kinas avancerade produktionskrafter, orienteringen hos Kinas avancerade kultur och de grundläggande intressena hos den överväldigande majoriteten av det kinesiska folket.

[24] Zhang Bojun (1895-1969) var en av grundarna av "Kinas demokratiska liga", ett demokratiskt parti i Kina. Han klassificerades som en första gradens högeranhängare år 1957 av Mao Zedong och var en av de få "högeranhängare" som inte fick upprättelse efter Kulturrevolutionen.

[25] Luo Longji (1898-1965) var en av grundarna av "Kinas demokratiska liga". Han klassificerades som en högeranhängare år 1958 av Mao Zedong och var en av de få "högeranhängare" som inte fick upprättelse efter Kulturrevolutionen.

[26] Pu-Yi, manchuriskt namn Aisin Gioro (1906-1967), Kinas siste kejsare (1908-1912), regerade under namnet Hsuan Tung. Efter hans abdikering gav den nya republikanska regeringen honom en stor statlig pension och lät honom bo i den Förbjudna staden i Peking fram till 1924. Efter 1925 levde han i den japanska marionettstaten i Tianjin. 1934, som regent under namnet K'ang Te, blev han kejsare i den japanska marionettstaten Manchukuo, eller Manchuriet. Han tillfångatogs av ryssarna 1945 och hölls fången av dem. 1946 vittnade Pu-yi vid Tokyos krigsförbrytarrättegång om att han hade varit den japanska militärens ofrivilliga verktyg och inte, så som de påstod, ett instrument för Manchuriskt självbestämmande. 1950 överlämnades han till de kinesiska kommunisterna och sattes i fängelse i Shenyang där han satt fram till 1959, då Mao Zedong gav honom amnesti.

[27] Från Qu Qiubai, "Några ord till" den 23 maj 1935, innan hans död den 18 juni 1935.

[28] Zhang Wentian (1900-1976), en viktig ledare inom KKP sedan 1930-talet. Han var vice utrikesminister i Kina från 1954-1960. Han förföljdes till döds år 1976 under Kulturrevolutionen. Hans fall fick upprättelse i augusti 1979.

[29] Den siste av de tio generalsekreterarna i KKP som avlägsnades på grund av att han motsatte sig användandet av våld för att stoppa studentdemonstrationerna på Himmelska Fridens Torg år 1989.

[30] Zhang Huotao (1897-1979), en av KKP:s grundare. Han utslöts ur KKP i april 1938. Han begav sig till Taiwan i november 1948, sedan till Hongkong 1949. Han emigrerade till Kanada 1968.

[31] "De fyra gänget" bildades av Mao Zedongs hustru Jiang Qing (1913-1991), Shanghais Propagandaavdelnings tjänsteman Zhang Chunqiao (1917-1991), litteraturkritikern Yao Wenyuan (1931) och Shanghais säkerhetsman Wang Hongwen (1935-1992). De fick makt under den Stora kulturrevolutionen (1966-1976) och dominerade kinesisk politik under det tidiga 70-talet.